

Torralba respon: Com viure la misericòrdia avui?

La parròquia de la Mare de Déu de Montserrat va acollir, aquest dijous dia 3, la conferència del Dr. Torralba sobre com ser homes i dones de misericòrdia, avui, en mig de la gran ciutat

4 Març, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Com ja és tradicional les tres parròquies de l'Arxiprestat del Guinardo, Mare de Déu de Montserrat, Santa Isabel d'Aragó i Crist Redemptor, organitzen conjuntament una conferència quaresmal on hi ha participat, en edicions anteriors, homes singulars d'església com l'actor Joan Pere o el bisbe Sebastià Taltavull.

Enguany el Dr. Francesc Torralba, dins l'Any de la Misericòrdia, va voler respondre a la qüestió de com ser homes i dones de misericòrdia en mig de les nostres circumstàncies vitals i la gran ciutat.

Per Torralba "la Misericòrdia es una experiència del cor. És assumir en el propi cor la misèria de l'altre. No te misericòrdia qui no té cor, malgrat que per exercir-la demana també de la intel·ligència" per tal que l'acció misericordiosa no sigui esbojarrada, sinó veritablement capaç de guarir. I va voler remarcar que "El cor segons la Bíblia es el centre de gravetat de l'home" i que aquest és el gran motiu pel que el nostre cor ha de ser misericordiosos sinó

volem traïr l'essència de la Paraula de Déu.

“Com neix la misericòrdia? – s'interpel·lava el Dr. Torralba – “Neix d'estar atent a l'altre això ens capacita a ser receptius. Ens adonem del que passa al nostre voltant o anem sempre massa atrafegats i amb massa imatges, una rere l'altre sense capacitat de pair-les”. Per això per el ponent “El gran impediment a la misericòrdia es la indiferència: consisteix en passar de llarg perquè estem molt dispersos amb tantes coses, o perquè no volem canviar la nostra vida”.

El professor i escriptor va fer una triple distinció d'actituds davant la misericòrdia i el necessitat: llàstima, entesa com actitud passiva, que no ens afecta el cor i ens converteix en simple espectador de la realitat; paternalisme, que si malgrat fa que jo actuï davant la necessitat del proïsme en el fons miro a l'altre amb una certa superioritat i sols li dono allò que em sobra; i, finalment, la magnitud del sofriment que fa que jo em senti incapaç de fer res ja que el patiment al món és tant gran que sols puc que ser actor passiu, viure en una “acostumbramiento” com diria el Papa Francesc.

En el fons, per Torralba, això sols son excuses de mal pagador i el que ens cal fer, seguint les paraules i exemples del Papa Francesc, es “sortir d'això, i dels nostres esquemes, i anar a les perifèries. Si ens blindem traïm el compromís cristià. Hem de estar sempre atents i preguntar – nos on podem aportar més per fer front a tanta misèria que ens envolta. No oblidar mai les obres de misericòrdia que mai caduquen i segueixen tenint una gran actualitat”

En una parròquia ven atapida de feligresos el Dr. Torralba concloué les seves paraules tot dient: La misericòrdia es el nom de Déu, per tant si vivim la Misericòrdia estem tocant i vivint en el cor de Deu”. Ha estat per l'Arxiprestat del Guinardó una bona manera de aprofundir el camí quaresmal.